VIJFDE WOORD



Als je wilt begrijpen wat voor een werkelijke taak de mens vervuld, wanneer hij zijn gebed verricht en geen zonden begaat en hoe dit een natuurlijk, gepast resultaat van zijn schepping is, luister dan goed naar deze parabel.

Tijdens een mobilisatie bevonden zich in een regiment twee soldaten. Een van hen was getraind en plichtgetrouw. De andere soldaat was onervaren en zelfzuchtig. De plichtgetrouwe soldaat concentreerde zich op de strijd en training en dacht helemaal niet aan zijn rantsoen of provisie. Want hij wist dat het de taak van de staat was om hem te voeden, een uitrusting te geven, bij ziekte te verzorgen en zelfs als het nodig zou zijn hem het eten in zijn mond te geven. Hij wist dat trainen en strijden zijn werkelijke taak was. Maar daarnaast werd hij ook ingezet voor sommige taken zoals het verdelen van rantsoenen en uitrustingen, het koken en afwassen.

Als hem gevraagd werd: ‘Wat doe je?’
Zei hij: ‘Ik doe mijn militaire plicht.’
Hij zei niet: ‘Ik werk voor mijn onderhoud.’

Maar de andere eetzuchtige en onervaren soldaat schonk noch aandacht aan de training noch aan de strijd. Hij zei: "dat is het werk van de staat. Ik geef er niets om." Hij dacht aan zijn levensonderhoud en hield zich daar voortdurend mee bezig. Hij verliet het regiment en ging naar de stad om te handelen. Op een dag zei zijn ervaren vriend tegen hem:

"broeder, trainen en strijden is jouw werkelijke taak. Daarvoor ben je hiernaartoe gebracht. Vertrouw op de Koning. Hij zal je niet laten verhongeren. Dat is zijn werk. Je bent zwak en behoeftig, je kunt jezelf niet overal laten onderhouden. Bovendien is het nu tijd voor strijd en mobilisatie. De koning zal zelfs zeggen: 'Hij is een muiter!' en ze zullen je straffen! Waarlijk! Er zijn twee taken te zien. De ene taak behoort tot de Koning. Hij doet ons onderhouden waar we soms de last van moeten dragen. De andere taak, het trainen en het strijden, is onze taak. De koning helpt ons hierbij door het te vergemakkelijken. Je zult begrijpen in wat voor gevaar die dwaze soldaat zal verkeren, wanneer hij niet zal luisteren naar deze getrainde, dappere soldaat.

O mijn luie ziel. Weet dat in werkelijkheid dat onstuimige oorlogsgebied deze stormachtige wereld is. Het leger dat in regimenten is ingedeeld, is de gemeenschap van de mensen. En dat ene regiment is de gemeenschap van de moslims in deze eeuw. De ene soldaat vertegenwoordigt de godvrezende moslim die zijn religieuze plicht kent en nakomt en die met zijn ego en de duivel strijd om geen grote en kleine zonden te begaan. De andere vertegenwoordigt de ongelukkige zondaar. Hij is zo bezig met zijn levensonderhoud dat hij als het ware zijn werkelijke Onderhouder beledigt. Hij komt zijn plichten niet na en begaat, op de weg van zijn levensonderhoud, iedere zonde die hij tegenkomt. Die training en die instructies zijn het dienen van God

(in het bijzonder het gebed). En die oorlog is de strijd die men levert tegen zijn ego en zijn lusten en tegen de duivels onder de djins en de mensen om zich te weerhouden van zonden en zedenbederf om zo zijn hart en ziel te verlossen van de eeuwige ondergang. En één van die twee taken is het geven van het leven en het onderhouden daarvan. De andere taak is het aanbidden en het smeken tot diegene die het leven geeft en onderhoudt; Het toevertrouwen van zijn zaken aan en het stellen van zijn vertrouwen in Hem.

Diegene die het leven heeft gegeven, wat het meest schitterende, wonderlijke, goddelijke kunstwerk en een wonderbaarlijke, goddelijke wijsheid is, is ook diegene die het met voedsel onderhoudt en voortzet. Niemand anders dan Hij is hiertoe in staat. Wil je een bewijs? De meest zwakke en domme dieren worden het beste gevoed (zoals vissen en fruitwormen). De meest zwakke en kwetsbare wezens krijgen de beste voeding (zoals kinderen en baby's).

Om te begrijpen dat het rechtmatig verkrijgen van voedsel niet afhankelijk is van kracht en wil, is het voldoende om vissen met vossen te vergelijken, baby's met wilde beesten en bomen met dieren. Diegene die door de strijd om zijn levensonderhoud het gebed nalaat, lijkt dus op een soldaat die zijn training en zijn post verlaat om in de stad te bedelen. Maar het is goed en zelfs moedig wanneer men na het gebed zijn rantsoen opzoekt, in de keuken van barmhartigheid van de vrijgevige verzorger, en juist zelf gaat om geen last te worden voor anderen. Ook dit is een godsdienstuitoefening. Bovendien laat de aard en de spirituele uitrusting van de mens zien dat hij geschapen is om God te dienen. Immers! Gezien het werk en de kracht die nodig zijn voor het aardse leven kan hij niet op tegen een mus.

Maar gezien zijn smeekbede, dienaarschap, kennis en behoeftes, nodig voor zijn spirituele leven en voor zijn leven in het hiernamaals, is hij als het ware de koning, de gezagvoerder van alle dieren.

Dus… O mijn ziel. Als je het leven op deze wereld als je eigenlijke doel stelt en constant hiervoor werkt, zal je jezelf als het ware verlagen tot de graad van een mus. Maar als je het leven in het hiernamaals voor jezelf ten doel stelt en dit leven als een middel, een akker ziet en je handelingen daarop afstemt, zul je een grote leider worden van alle dieren en in deze wereld een vleiende, smekende dienaar en een vereerde, gerespecteerde gast van God.

Hier… Je hebt twee wegen voor je. De keus is aan jou. Vraag de leiding en de hulp van de meest Barmhartige onder alle barmhartige.

***